

CIRKA

GUTTA CAVAT LAPIDEM ...
E PERKOHËSHME KULTURALE POPULLORE

Vjeti III.

Nr. 54

13 Tetuer 1938

PERMBAJTJA:

	— Rruga Shkoder - Kukës . . .	faqe 261
Ag-zot	— Malli i nji shoqes »	262
D. A. Sirdani	— Ujku, gomari e Dashi (Kallxim populluer »	262
Rosea Dea	— «Rijnore» »	263
M. L.	— Arbresh, Arbresh. »	264
Rrok Zojzi	— «Thethi» »	266
H. Koplikaj	— Posttriba (Folklore) »	269
Sik.	— Fjalë të rralla (Bashkpunim per fjalorin shqyp) »	271
Surgens	— Kont Ugolini (Dante Alighieri - perkëthim).	272
K.	— «Vllaznija» - «S.K. Tiraua» (Sport)	272
Shkodrani - V.	— Shtylla e lexueeavet (Shkodrani - V.)	275
	— Korrespondenca (në shqyp)	
	— Zgjidhja e konkurrencës Nr. 17 (në shqyp)	

Çmimi Lek 1

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER (2018)

KORESPONDENCA E „CIRKES”

Per arsyena të ndryshme, botimi i së perkohëshmes s' onë psoi një vonesë në kohen e fundit, për shka u lypim të falun lexuesave. S' a nevojë të përmendet se e drejta e pajtimtarëve prej kësaj vonesë nuk ka me pasë kurrnjë dam, mbasi pajtimi vjetuer llogaritet gjithmonë në bazë të 24 numrave.

Zy-la - Shkoder - Novela nuk na duket mjaft terhekëse sá m' u botue. Tash qesim ndonji prej anekdotave.

Zef T. - Lesh - Nuk po apim ndonji gjykim mbí artikull t' uej, mbasi tash i kaloi aktualiteti për botim.

Xh. I. - Krue - Novelat e perkëthyeme lypet mos tjetër të zgjidhen prej atyne mǎ të bukrave. Nuk na u duk e tillë ajo qí na derguet. Po ju çojmë numrin e kerkuem.

Fr. L. - Shkoder - Rapsodín qí patët mirësin me na dergue do t' a botojmë sá mǎ parë.

Ll. K. - Shkoder - Muerme kangen qí na derguet edhe po e ruejmë për botim kúr t' i vînë radha.

Doloroso - Tiranë - Këjo puna e poezís áisht një hall fort... *doloroso*. Na kishim me ju këshillue me u shporrë soje, tuj gjykue mbas kësaj qí na derguet.

Firsi - Romë - Punimet t' ueja po na duket se prëmtojnë bukur, prandëj kemi me botue prej tyne.

Korrespondenti - U jemi shumë mirënjofhtës për korrespondencen qí na derguet, e na vjen keq qí tash s' mund t' a botojmë mǎ, pse i kaloi aktualiteti.

Çe - Ba - Shkoder - Prralla qí na derguet áisht e perkëthyeme, nuk áisht e bukur, áisht edhe vetem për fmí, pá ndonji kuptim alegorik. Prandëj s' mund ta botojmë.

M. P. - Shkoder - Kanga qí na derguet gjindet e botueme në një numer të kaluem të Cirkës, sado qí me disa ndryshime. Në rasë se na dergoni tjera, si po na premtóni, do t' u jemi shumë mirënjofhtës. Porosisim vetëm pershkrimin besnik të tekstit të plotë, gjithashtu të argumentit e të kohës qí shvillon.

K. Sh. - Shkoder - Porsá t' i vije rradha do t' a botojmë punimin t' uej për bashkëpunim të fjalorit për të cillin u jemi shumë mirënjofhtës. Kemi me përjashtue vetem disa fjalë turqishte etj. qí janë të të njoftuna për të tilla.

D. A. S. - Do t' i botojmë sa mǎ parë qí të mundemi edhe punimet e reja qí na derguet e presim me gzim edhe tjerat qí na premtóni. I a U dijm shumë për ndër bashkëpunimin t' uej të çmueshem e të parrështun në të perkohëshmen t' onë.

Ç. K. - Mbas Shqyrtimit mǎ të këthellë qí u bǎ, shofim se vjersha për dekë të një shokut áisht mǎ e pershtatuna për botim, por mǎ parë ka gjithnjë nevojë për disa permirësime.

K. XH. - Elbasan - Artikulli i Juej përmban sende të thanuna e të sterthanuna prandëj nuk e vlen botimin.

Zojusha Ag - Zot - Shkoder - U falemi nderës për fjalë të mira qí keni shprehë kundrejtë së perkohëshmes s' onë n' artikullin qí po botojmë, i cilli shpresojmë se ka me u çilë rrugen edhe tjerëve, mbasi po shofim se paskeni zotsí me perdorue edhe pënden, pa kënë rrezik... se Ju ha mica darken.

BIBLIOGRAFI

10 Vjet Mbretni 1928 - 1938.

Mbretinija Shqiptare - Ministrija e Ekonomís Kombtare - Seksióni i Statistikës. - Statistika e Prodhimit Bujësuer në vjetin 1936 - 1937 Shtypshkroja «Shkodra» Tiranë 1938.

Vang Pjeshkacini - Frymzime - Shtypshkroja Dhorí Koti. - Korçë 1938.

Ales. - Damjan Limarijot - Dram Lyrike Leka. Botim 12 - Shkoder - E paperlyemja 1937.

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER (2018)

E PERKOHËSHME KULTURALE POPULLORE

Del të paren e të tretën të diele të setcillit muej

PAJTIMET: Shqypni Perjashta

Per 1 vjetë Fr. ari 4.— 6.—

» 6 muej » 2.20 3.—

VJETI III NR. 54

Shkoder, 13 Nanduer 1938

Copa 1 Lek

Rruga Shkoder - Kukës

UZDAJË PERMIRËSIMI TË GJENDJES EKONOMIKE TË SHKODRES

Ësht një mejtum i pergjithshem i theksuem sá herë e i bazuem në konstatim të fakteve se gjendja ekonomike e Shkodrës është shumë e vshtirë e se per ditë e më tepër gjyteti i ynë është tue rá në teposhte. Vorinimi (e per vorfnim këtë në Shqypni duhet marrë vesht mungesa e elementit të parë d.m.th. të bukës së kollomogë) ká mbluë një pjesë të madhe të popullsisë e është perherë e më tepër tue u shtrí. Po të delshim mandej jashta gjytetit, katundet e fushave e të maleve, sidomos disá prej këtyne, gjinden në një vorfnim aq të shtypem sá mos me muejtë me e marrë me mend.

Këjo gjendje ekonomike kaq e mjerueshme në të cillen gjindet sod popullsija e ksajë krahinë nuk është vetem shkak vuetjtjesh por për më tepër edhe shkak demoralizimit. Prandej është mirë mos me lanë pá theksuem ndonji fakt qi na ep ndo 'i fije uzdajë permirësimi, qi vijnë me çue nalt moralin. E ket fakt e kemi prej të çilunit të rrugës Pukë-Kukës, qi s' ka me kalue shumë kohë e ka me kenë një punë e kryeme, e lidhja e Shkodrës me Kosovë nepër ket rrugë. Nuk na duket kjo një uzdajë e kotë sá ma i a bā qefin vedit, por e pshtetun në konstatim të pozitës e të konfiguracionit t' onë, e sidomos në historin tregtare, jo fort të moçme, të këtij gjytet. Shkodra ká kenë pasanike kúr pat tregti me Kosovë. U pré ajo rrugë e gjendja ekonomike e saja ka ardhë vjetë per vjetë tue u keqasue.

Shkodranët e moçem dijnë me kallxue se sá tregtin e bāte Shkodra para 60-70 vjetve. Barkët qi mërrishin tash e tash prej sqeleve të Trieshtës, të Venedikut e të tjerave gjytete plot me gjāna të ndryshme, mbushëshin magazinat e mëdhaja të pazarit të Shkodrës. Blesa prej gjytetve të largta të Kosovës rrāshin pajadā per me blé me shumicë nder shkodranë. E partina gjanash dergoheshin me kual per me shitë atje në Kosovë. Këthejshin shegertat prej atyene vendeve me shuma të mëdhaja të xjerruna prej shitjes t' atyene partinave, kaq sá vetë zotnija reshper çuditej. Lëvizje e madhe e e gjall tregtije, të njëj tregtije me shumë fryt.

Emni i tregtarit shkodranë njifej e ishte i nderuem nder gjytete të Kosovës, এমন qui kishte nám per zgjueti e zotsi në treg, në nám edhe për bujarí, burrni e edhe trimni, se shkodrani me viryte tjera bashkote gjithmonë trimin.

Por kaloi ajo kohë, nuk ngiati ai lulzim. Si u lidhen Kosova e Seleniku me hekurudhë, tregtija Shkodër - Kosovë ndroi rrugë. Pjesa më e madhe e atyne vendeve kú shkodranët bājshin tregti më të hapët u shkput prej rrethit të tregtis së tyne. E q' atëherë Shkodra muer në teposhte kah vorfnimi.

Porse per Shkoder do të vijshin edhe dit më të këqija, rrethi i marrëdhanjeve të saja do të ngushtohëj edhe më tepër. Me të caktuemit të kufijvet të Shtetit të ri Shqypnar, Shkodra mbet krejt e cingume e pá hinterland të natyrëshem të vetin. Jo vetem, por krahina mbrenda kufinit t' onë gjëjshin leverti me bā tregti me qandra kufitare të Jugosllavis pse të lidhuna me rrugë, edhe më t' aferme — sikúr Pejë, Gjakovë, Guci, Prizrend etj. — të cillat gjytete nuk kishin më kurrfarë marrëdhanjet tregtare me Shkodër.

E shkuemja prá na dishmon se prej kah mund t' i vijë permirësimi ekonomik i gjytetit t' onë. Ësht e dijtun se kohët e moçme nuk mund të pertrihen më, e lama e tregtis së Shkodrës nuk mund të jete ajo qi ka pasë kënë dikúr, por me të çilunit rrugës Shkodër-Kukës ka mundësi me e pertri pësërisht.

Por kohna të reja lypin sisteme të reja. Mëndyra e tregtis e asokohëshme qi s' ka kenë e kollajshme e per të cillen kanë mjaftue pak njoftime, nuk mund të jete sod e vajtë. Sod lypet diçka më tepër, por me xjerrë tanë atë fryt qi rasa e gjendja e ré mund të krijojë lypet qi edhe tregtija, sidomos tregtija, mos t' ushqohet krejt në mënyrë individuale, por t' organizohet, të bashkohet per krijim të ndo'i polës së madhe. E këa jo vetem per një tregti po thomi të fjehtë sá per me importue e me shitë gjāna, por edhe me krijue industrina per shfrytsim e shpërndim të landës së parë, punë kjo qi është shkak permirësimi të bulqsis e blegtoris, themeli i permirësimi t' ekonmís së vertetë.

Malli i nji shoqes.

Rrallë herë se jam vue me shkruar; m'u dukte kohë e bjerrun. Jo per të gjith, due të flas vetem per vedi. Zotsija e letersis së vertetë po ishte nji gjë e rrallë e vetem me natyrë; e kjo zotsi, per baft nuk më rë në pjesë, pse si thonë shkrimtarët të lën edhe pë buk... edhe grues së shkrutë i digjet darka... veçse shka, kso here duket se mbeta teper e prekun ndiesish prejë mallit të nji shoqes!...

Kaloj nji kohë m'iaft e giatë e Cirka nuk po ndihet tue trakllue ambel nder dyrë si mbas zakonit. E pres me shum gzim; është shoqe besnike!...

Cirkë në vetvedi, por çpikjen e zotsin e sajë nuk po mundet kush me e kuptue; nji cirkë e vetme dalë ka dalë shpon gurin, shum Cirka bashkue më nji qellim dalë ka dalë zblojnë idealin.

E ktu shifet Cirka simpatike, se sà kà fillue m'u admirue prejë të gjithve. Së parit u duk e vorfen, me gjithse vetë kishem nji ndiesi të posaçme per të të thuesh gjith here.

Me pasë pvetë ndo'i nieri i cili mahet me nji lesker kulture: „Ej, si po të duket Cirka?“. Nji pergegje e shpejtë në kamë e në dorë si i thonë nji fjalës „pënë fmijshë e bu, a ké kund me pvetë per ndo'i gjë më të madhe, se sà per të“.

E sot shi njata së po prajnë tue pvetë „Si së duel Cirka më“. Kthe prej dugajet, eja prejë zyrjet „po Cirka sot a thue po del.“ Duket se jo vetem më, por edhe të tjerët i kà marrë malli per të. Pse jo?... Cirka është nji revistë me të vertetë e bukur e per t'u çmue; nuk kà aspak kreni, pranon me hì kudo, në çë do familje, pranon m'u lexue prejë kujdo, mjaft me pak kuptim mbi shkrim e kndim. E pjesa e ultë e popullsisë, pershinë numrin më të shumtin, ajo don permirsue, ajo don trajtue, ajo është gjithherë më e etshme per gjëna të reja.

Knaqet nieri kahë shef të tanë gzim fmijtë qi, porsa të kenë mrrijtë Cirka në dorë, nisë e sjell fletet me nji herë, pà kurrfarë dureset, tue dashtë me dijtë, shka perman ksohere.

Sà gzim është mandej me vue oroe në mbrame kahë fmija me revistë në dorë, nisin me i kalxue prindve novelat, e plakat qi janë më me kureshti e nuk donë vetem me ndie pak fjalë të fmive, na lëxo i thonë giatë e giatë, e fmija me nji kreni të natyrshme nisë e kndon. Gjyshja tash është bà nevoja e fmijës. Por ajo kreni shpejt i zhduket. Leximi e bân gjithnji e më per vedi; së dytit kupton më teper, nis e bân krahazime me personen e vet, por pà u kujtue. Gjyshja knaqet; kushdi sà ditt të kalueme i pershkohen neper mënd!... Nana tue punue neper shpi, si pà dashtë edhe ajo i a vën veshin.

N'ato poezi aq t'amlë, shef nieri bukurin e hartit, njeft estetiken, ritmin e kândshem, qi pà dashtë të ngrehin me i lexue.

Cirka është nji shoqe argtuese; të bāhet shoqe e merzitshme e nuk të lën me marrë tjetër gjë per

Ujku, gomari e dashi

(KALLXIM POPULLUER) 1)

Ujku u çue e hasi në gomar, edhe prej gëzimit qi hasi në të, tri herë i keci rreth, aq fort qi iu gzue.

— Ç'ké me mue - i tha gomari.

— Madje un po të bā.

— Çë nevojë ké me hangër mish gomarit sot e neser, ûn qi jam gomari i njaj katundit, qi ka 'i dashtë pjekun per gjith natë m'a bîn, e më fal jeten t'ême, se un ka 'i dash po t'a bāj hajdije tÿ.

Edhe ujku p'e ndigjon, e p'e len pa hangër; por gomari po i thotë: — Amanet Zotit m'a rrah ket thumb në patkue, se m'është çlirue.

— Po me se, qi s'kam krah as s'kam dorë?

— Me gojë merre gurin e m'i bje sall dy herë.

Edhe ujku po e ndigjon, e p'e merr gurin me dhambë, edhe thumbat po ia rrah; por shtielm gomari në bāl i rā, për tri dit ujku per s'coftit ka mbetë.

Mbas tri ditësh ujku në kambë a çue e me vedi tue mendue; po nallban ça më bāni mue? e po shkon e rā nder berre.

Aty i gjet dy desh të dām prej tubet, t'u viā shoqishojn, edhe deshët deshti me i hauger; por deshët qiten ujkut edhe i thanë:

— Në mish e në vjām sot ké hasë; por amanet ngatruem nder vedi na qi jem, se njani han më fort se shoqi, e kem pasë qefë livadhin m'e dā e na rri mjedis të livadhit e të dalim njani në krye e tjetri në fund e cilli të vimë më parë tu ti, njai ka më zotsi se shoqi, atëherë ti, darka e jote jem, ana ha kur të dush; edhe ujku po rrin mjedis të livadhit.

Bukur fort deshët janë largue, vrull të madh deshët kan marrë, për herë ujkut i kan rā, të tanë plancat ujkut të tokë ia kan qitë; aty deshët ujkun e mbetun.

D. ALEKSANDER SIRDANI

1) Njashtu si e kallxoi i matori.

doresh, deri s'është t'i keshë shpikë fletët e saja; kà dijtë me hì me çpirtë të krejtë popullit. E gzohen, i presin me dishir qijt ato lojpa aq të bukura hetuesije, zballim mjaft praktik e argtues per mēde të tme.

Më nji fjalë, Cirka argton e mson marë familjen, e kso don me thanë s'kam!...

Kuq s'është thomi me të vertetë keni mrrijtë me trajtue nji familje, mūd thomi baras se kemi mrrijtë në idealin më të neltin, e kta, jo sot, jo neser, Cirkë i thonë ksajë!...

Shkruar, 8.11.1938.

AG-ZOT

R I J N O R E

12. Nji tubë drandofille

Mâ t' bukrat drandofille n' kopshtë i mora,
Hyjnores nji dhantë deshta me i çue,
kúr rrug's n' at nadjë, tue shkëlqye si bora,
Dashnija m' hasi e m' tha: kto m' i ep mue!

Veshin s'ja vuna e kurrnji hap nuk bora,
por eca fill me mrrijt' ku kish caktue;
e qe mâ andej, tue ecun dora-dora,
prap Dashnija po çite me nji grue.

Ishte Hyjnorja, ajo qi rrîn mbi elterë,
qi tue m' prû Dashunin m' tha me xâ t' lét:
Lulet ksái epja, kjo t' u marri erë!

E u zhduk Hyjnorja e m' la n' at nadjë t' qét
me Dashunin nder krak'... Lulet at-herë
mâ fort er' lshuene: shogen kishin gjét'.

13. Prendëra qi m' dhae

N' anderr m' u duk se kish lulzue prendëra,
e xëmra si çmos kurr nisi t' gëxojë:
kroje t' kullueta, kingja lshue në lojë,
me ta m' thirrshin m' u endun n' kodra t' blera.

M' rrethuene Vallet, e kënduen broj'-brojë
njat' melodí qi kurr s' ndjeu xëmra e mjera...
Ja nisa kângës edhe un at-hera
kúr m' shikjove e nji fjal' ma thae me at gojë.

Por u zhduk andrra e Vallet t' gjitha shkuen!...
Në vesh't e mí me jone krejt hyjnore
ká me mbetë ajo kang' qi t' lumet kënduen;

kan me m' mbet' ngulun sýt e tú perore
e fjal't e amla qi xëmren m' pershkuen,
e ká me m' mbet' prendëra qi m' dhae n' dore.

14. Nji valzer

Njiket valzer
un e këndova neper shpi,
edhe e xâni
njaj bylbyl qi kish kojshí:
shok me tëne u bânâ,
e per nat' me mue
kur na delte hânâ.
aj rrînte tue këndue.

Ah, ky valzer
se sá i ambel m' kje n' shoqní,
kje nji lule
kje nji xëmer qi n' të u shkri...
Kanga mâ nuk ndihet
e pa shok kam mbetë,
ku â bylbyli s' dihet,
nuk diç ku ká tretë!

Kúr ket valzer
aj bylbyl k' per ta në,
ká me e ndalun
fluturimin nper ajër;
ká me e ndalun vëreja,
ndoshta ká me lshye;
e si kafar kang' t' reja
prap kam me shperthye.
(vijon)

ROSEA DEA

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER (2018)

Arbnesh, Arbresh.

Dy herë është shkruar mbi ket skaj të gjuhës s' onë; janë shpallun mbi atë dy artikuj në shultinoren «Leka», i pari prej së palodhshmit Shpend Bardhit, qi skajiu *arbnesh ose arbresh* të nervlitun vetem ndër koloní, si thotë ay, nuk e ngjef si të gjuhës shqype, por si të marrun nga gjuhët e hueja. Nuk ka pasun faj nuk do t' i a marrim për gabim, mbassi, tue pasë kaluemun jashta Shqypnie bukur do kohë të gjatë të jetës së vet, nuk ka mundun e s' i ka ramun tari me e degjuemun e me e gje-gjun e kështu e mohon. Tjetri artikull si përgjegjes i të parit, shkruemun nga z. Prof. Resulit, qet poshtë e me të plotë arsye mohimin e Shpend Bardhit, tue thanun se ky skaj jo vetëm nervlitet prej kolonish shqyptare të Greqís, të Italís e të Borgo - Erizzo-s në Dalmatje, por është i përhapun në shumë vise të Shqypnis s' onë e shkruen se edhe n' Elbasan degjohet, sikur i paska tregue z. Lef Nosi e madje edhe më nga veriu deri në krahina të Krues, si në Kurbin e kta sikur t' i a kishem tregue vetë! Ktû jam i shternguem t' i përgjegjem z. Profesorit, se është ngutun, pse prej meje nuk ka mundun t' a degjojë, pse Kurbin e Kthella, krahinë e Krues i pari e i Matjes e dyta, skajin *arbnesh* nuk e ngjofin aspak, pse nervlisin tjetrin *Arben* ose *Arbni*. Lajme kso dore të shterrnueta damtojnë shumë çashtjen e gjuhës s' onë, pse dijetarët e huej, tue e njoftun aftësin gjuhësore të Prof. Resulit, mbeshteten domosdo mbi ket lajm të kerlajtë e mbi këtë mandej sendergjojnë nemtime, hypothesis e theorina kryekput të gabueta.

Skaji *arbresh* ase *arbnesh* në Borgo Erizzo, degjohet edhe në Shqypni e përgjithsisht në Berat e në hajtha te tija; nervlitet për të dallue komsin ndermjet Shqyptarësh e Vllehsh. Kurveleshi për ket farë dallimi përdorë emnin *arber* e besoj se edhe tjetra pjesë e Laberís. Durrësi, Kavaja, Tirana e besoj se edhe Elbasani me gjithse z. Prof. Resuli na thotë se i a ka tregue z. Lef Nosi përdorimin e fjalës *arbresh*, ket skaj nuk e ngjofin aspak, por nervlisin një tjetër shumë më t' arsyeshem, *arbnuer* në gjini mashkullore e *arbnore* në gjini femnore

e çudija më e madhe është se gjindet në gojë të Jevgjevët, të cillët me shumsi banojnë në kto qytete. Kurbin e Kthella, qi i permenda më nalt, kanë emnat *arben* e *arbeni* për të tregue rrafshnajët gjatë detit. Në Shkoder e përtej nuk ndihen aspak, por kta nuk don me thanë se dikur mos t' i ket nervlitë edhe ajo anë e për dishmi kemi një liber të shtypun në Romë në vjetë 1796 e në të cillin janë permbledhun vendimet e Episkopatit katolik e ky liber titullohet *Cuvendi i Arbenit* (*kuvendi* mbas orthografije së sotshme).

Veshtesa e dhanun fjalës *arben* prej Kurbin e Kthellës për rrafshnajë, besoj se i afrohet shumë bukur etymologís së vertetë e njipernji me skajin e latinishtes *ager, agrum*, arë, tokë buke; të greqishtes *agros*, të germanishtes së vjeter *acchar* e të të rës *Acker* e të sanskritishtes *agras* për fushë 1). Mbas rregullash së glosologís germa gjinatare ndërrohet në *b* e pra *ager, aber* e për metathesë *arb* e së kendejmi *arben* e *arbeni* 2).

Sa për zgueti po u tregoj lezuesvet të mi se Skotija, ajo krahinë e Britanis së madhe, kahë veriu, ka pasë qenë thirrur motit *Alban* e Anglija *Albion* fjalë të gjuhës keltishte 3). Tani të shikjohet një kartë geografore të ktyne dhenave e kemi për të diktue si Skotija, kahë jugu, e Anglija, kahë jugendja, na çfaqin rrafshina të mdhaja e të popullueme dendun; kta na ep me marrë vesht se ndoshta edhe në gjuhën keltishte skajet *Alban* e *Albion* do të kën të njajtën veshtesë për rrafshinë, për tokë buke.

Tashti të vijmë ke skaji *arbresh* si e nervlitë një pjesë e Shqypnis e krejt kolonit e jona për të diktue se ç' komsije janë. Trajta e kti skaji me mbaresën *esh* në gjuhë shqype nervlitet vetem e sall vetem si emen vendesh e si e dishmojnë e e vertetojnë emnat e shumë.

1) Në krahastet të shikjohet fjalori etymologuer i O. Biancanit botue në 1907 nga Shoqnija Dante Alighieri në Romë-Milan ke skaji *Agro*.
2) Përdorim të germës *g* në *b* shikjoni gjithnji fjalorin e Përnigtautit ke skaji *Base*.
3) Shikjoni *Konversations-Lexikon* të Meyerit.

katundevet t'atdheut t'onë, nja tridhet e sa qi i dijë unë, kurse për të tregue gjinatín ase perkatsín prej njaj vendi kemi trajta të tjëra si: Shqypitar, Korçar, Kosovar, katundar, mal-suer, malok, fusharak, shpatarak, Durrësak, Vlonjak, Delvinjot, Janjot, Gjinokastrit Shkodranë, Kruetanë, Matnjanë, Dibranë, Tiranas, Elbasanas, et. et.

Skâji *arbresh* për natyrë të gjubës shqype d. m. th. vend árbeni, vend me fusha, vend rrafshnajë e pra vend me tokë buke, me ara, vend për bujqesí sikur do t'ishte për mbas etymologijet, sikur kemi kalzatuë mã përpara. Po, kemi edhe nji katund, qi quhet *Arbnesh*, në Krajë, kahë prenim i i Shkodres, por përtej kufinit; e mbas njoftimesh qi kam mundë me marrun ásht fushë me barishtore e tokë buke.

Si përmnefë të ktyne mendimeve e presajatave mund të thomi se êmni *Arbresh* i përshatatet plotsisht Myzeqës; kjo do të thirrej *Arbresh* si i vetmi vend i Sqypnis me tokë të gjana e të hapta, kund nja 200 e mã teper kilometer katrorë e me lumej për t'a vaditun e ujisun. Myzeqeja, po, Arbreshi i Shqypnis, motit do të kët qenë e popullueme dendun si e dishmojnë sa monastirë e kisha e do të kët qenë domosdo edhe e pasun si m'a tregon êmni *lalë* me të cillin i quejnë edhe sot Myzeqarët, banorët e këtij arbreshi. *Lalë*, po, dikuer, si edhe sot kahë veriu, titull nderimi e bujarije e sikuer dihet aristokratija ka dalë nga pasunija.

Qyshë prej vjetit 1349 permenden Shqyp-tarët si bujq në Polopones, në Moré, në jug të Greqís, e kta na thotë se qyshë mã perpara do të kën qenë shperngulun n'ato vise. Kta na bân me kujtue se arsyena të forta do t'i kën shtrengue ata Shqypitarë bujq me u shperngulun; nji ndër kso arsyenash do të kët qenë pik së pari dendunija e popullsis e askund mã teper se në Shqypni të mjesme, në prefektue sotshme të Beratit, kjo denduní do t'jët ndiemun. N'ato kohë Shqypitarët nuk kanë pasun kurrnji idé se ç' don me thanë komsí; êmni Shqypitar, mbas mendimit s'em, ka qenë êmni i njaj fisi e jo mã teper e sidomos t'atij fisi, qi do të kët qenë n'afersí pamjetare me të huej, si nga jugu i Epirit, prej kahë ka ngallue gojdhana e bukur, qi na e ka kendejtuemun Plutarku; Shqypitarët sikur deri vonë e madjë deri më sot janë thirrun mbas krahi-

nash; pra edhe Shqypitarët e shperngulun në Pelopones e mã vonë në vise të tjëra të Gre-qís e paten thirrë vedin mbas aso krahiue prej së cillet paten dalë e domosdo mã e shumta e tyne prej árbenit e mã veçanerisht prej Arbneshit, prej visesh së bujqesis, t'asajë zëje, qi ushtrohej vetem në fusha arbnore.

E paten quejtun vedin Arbresh e jo *arbnorë* ase *árber* sikur do t'ishte trajta e ver-tetë, por kemi edhe sot, kahë veriu, Shqyp-tarë qi e thrrasin vedin drejtë për së drejti me êmen të vendit, si *kam pamun* nji *Hot* në vend qi me thanë nji Hotnjanë; *kam folë* me nji *Shalë*, me nji *Shkrel*, me nji *Kelment*; Shkodrani, kur don me u krejnue për qytet të vet, thotë *jam Shkoder*, et. et. Kjo trajtë ar-kaike, qi ka qindrue vetem në disa vise malo-re të veriut, por qi për ditë po shkon tue humbullue, dikuer do të kët qenë e përhapun gjithkund e gjithkahë ndër Shqypitarë, e, pra kurrnji çud' e habí se edhe arbnorët e shperngulun në Polopones t'a kën quejtun vetvedin *Arbresh*, prej asi vendi ku punohej bujqesija. Me kohë mandej êmni Arbresh u nervlit për dallim komsije ndermjet Shqypitarësh e Shklësh, sikur Shqypitarët e Greqís i quejnë Grekët; edhe ay êmen na tregon bukur nartë se kom-sija nuk kishte kurrnji randsí, nuk njifej; êmni *shklá* ásht njipërnji me atë *shkjá* ase *shká* të nervlitun kahë veriu për të huej, për mos Shqypitarët.

Mã vonë erdhen Turqit, tue digun e pje-kun, e Shqypitarët e Poloponesit buqen hiken për të kapërcyemun në Sicilí e në vise të ju-gut t'Italis. Por edhe prej Arbnije e jo prej visesh malore, hiken arbnorët, duelen prej Arbneshit për të kalëmun n'Italí, tue e thirrun vedin domosdo prej krahiue së vet, prej Arbreshi e kstu ky êmen u muer për dallim ndërmet Shqypitarësh e *Lëtish*, sikur edhe sot thirren Italisit. Shqypitarët, qi shum mã vonë ngulen në Borgo Erizzo, në Dalmatí, duelen verëvertë prej katundit *Arbnesh*, si kemi tregue mã përpara.

Qe pra dumatija krejt e veçanert e emja, dumatí e shqemur mbas nemtimesh së njaj hamendje s'arsyeshme, kshtu nemose më du- ket mue, por *ai posteri l'ardua sentenza* si ka thanë Manzoni, Pasardhsëvet t'vishtirën rrigë!

M. L.

“THETHI,”

Në rasë të perhejimit të rrugës së Thethit të bëme me 12-X-1938, në pranë të Shkëlqesit të Tij, Ministrit t' Ekonomis Kombtare.

Na terhjek një kuader kû shofim me ngjyra të gjalla një grumbull malesh mbi të cilat pushojnë lasha rêsh të lodhuna; i shtangohena para një ujvarës kû ujtë tuj thye qafen mbi shkambij e tuj u shperdâ pikë pikë bredhë rrezet e diellit tuj përftue ngjyret e ylberit; mallngjehena prej një copës muzikore e cilla me jonet e veta na ngacmon akordet e ndiesive. Por nën një lkundje shpirtnore, nën një intuicion mâ të plotë të bukurive të natyrës, një mbresë mâ të thëllë prej pershtypjeve të shumta, si në Theth nuk më tokoj me provue.

Një permblendhje e pergjithtë e çka natyra kâ mâ të bukur, një rreshtim aq harmonik e një shoqim aq i madhnueshëm i zâneve të natyrës është i rrall.

Çdo kohë e ditës ruen karakteristika të veçanta, mâ e vogla levizje e diellit perfton një ndryshim të çuditshëm ngjyrash e dritash.

Si një krue rrezesh t' arta të duket Lugu i Plishit neper të cillin pershkohen në mëngjes mâ të parat rreze tuj ja falë një agim të shkelqyeshëm Thethit. Rrezet e para të diellit, që pershkohen si me perdhuni neper ato gryka të ngushta, tuj u derdhë si shkula nepermjet të kershtallave të thepisun pershndesin kunorët e maleve me shllunga drite të cillat u a kthejnë urimin e ditës së ré me të bredhuna rrezesh, levizje hijesh e ndrrim ngjyresh.

Të duket se ato kollosa të madhnueshëm, të pa shkelun prej kuje, më një perpjeten si mos të dojshin me i lanë shteg as rrezeve të diellit. E hijet e gjata, si shkerbé, permblidhen e struken buzë shkambijsh tuj i lëshue vënd dritës që ngjynë me rreze të kuqëlmta kreshtat e maleve.

Porsâ sytë e terrinës të jenë zhdukë, levizja e zhurma shpeshtohet. Në mes të ahave të naltë tymtarët e malcorve lëshojnë shllunga të zeza tymi pishe ndersâ nalt prej bunash, oghiçi plak thrrret me troken e vet kapën e delmeve të bardha me u lëshue nder kullosa të njoma prej të cillave endë s'janë avullue pikat e argjanta të voesës.

E bariu me gjoks të zbluem ja thrrret kangës at ton të madhnueshëm që veç jeta e lirë din me ja dhanë.

Buzë gurrave bylbylat tuj freskue krahët i kndojnë ditës së ré me at zâ të permallshme që e shoqon murmurimi monoton i kronit.

Me një rithëm të mrekullueshëm persritet vishkullimi i erës që i bân me kndue gëmbat e landve, tuj përftue një harmoni të çuditshme.

E jehona besnike i permblendhë të gjitha kto zane e i bân atje mbi krepat e maleve kû bjeshkët e lidhuna dorë në dorë i percjellin tuj ja shtue fuqin e tuj ja bjerrë cillsin e një zânit të përftuem prej tingujsh të ndryshëm me shprehë me ta, një zâ të vetun: atë të natyrës.

Natyrë në tansí të veten perfton një muzikë të paspjegueshme. Shprehjet e ndryshme të cillat perzihen e nderlikohen me një harmoni të bindshme, kontrastet e zâneve, bajtja e tingujve prej jehonet, derptojnë me furí shiset t' ona e zgjojnë mbrenda nesh ndiesí të reja në valë të cillave kalojmë kohë gëzimi e hareje.

I dejun prej kësaj fantazmagori ngjyrash, dritash e zânesh, të duket i dalun kso bote, kû gjithçkahja drejtohet me një rythem të mbinaryshëm, kab nuk mbrinë me marrë vesht misterin që ndrynë kjo harmoni e natyrës që ushtron gjith at fuqi deri mbrenda nesh.

E kta u ndal edhe sqetsija e mprehtë e malcorit që tuj personifikue natyrën vuni në gojë të zânave hymnin e madhnueshëm që çfaqë poezin e sajë. E më sytë e fantazis shfsh të lumet tuj u sjellë maje në maje e krue në krue dorë per dorë tuj kndue kangë e tuj kye valle.

Atje, taurin kangët magjike që të dejin; naltseinë bukuritë e pashterrshme të natyrës; lavdoinë Thethin «e vjeter e gjithherë të rij».

Por mbi të gjitha, mbramja e Thethit është e pakrahueshme. Mbas kreshtet të Zor-gjit dielli tuj mbledhë at pelhuren e shndritshme me të cillen i kâ pertrí jeten gjithsis i lëshon vëndet e pushtueme që në mëngjes. E

hijet e strukuna nder shpella a buzë shkambijshtuj u zgjatue si perbindsha ndjekin kambë per kambë rrezet e tija.

Mâ të mbramet rreze i a ndrojnë ngjyren e bardhë karpave të maleve në një të drando-fillët qi vjen pa dá tuj u kuqë. Me pritesë dielli i lëshon kreshtat e kuqlemta ndersá hije t'errta perpjeten prej luginave të thella e msyjnë deri sá shtrijnë zotnimin e vet dhe mbi maje.

Freskija e mbrames vën në levizje mâ te per natyren tuj pertri një harmoní të qët të cillës ja apin rithimin e pervajshëm klithmat e zogjve të natës.

Gjithshkahja struket, marë natyra i lypë natës të pertrimit e energjive me ju përgatitë ditës së ré, veç nder prrosha e pyje endet i ngarkuem udhtari qi dihatë me mbrrijtë konakun. I lodhun e i kputun, pse natës do t'i paguhet me një mûnd të dyfishtë punimi, rreket neper aha me ju arritë banesës e me i dhanë pushim gjymtyrve të shkallmueme. Por terrina, tuj u tallë me të, ja mshefë shtigjet e e vdier neper pyje. Deri sá mbas majes së Lisit xën e zbardhet rishtas qielli e disá rreze t'arta shkrepin mbi aha e tuj i rrshitë gêmave të tyne i zbulojnë rrugen udhtarit të mbetun.

Asht hana e shkëlxyeshme porsá ka qitë kryet e artë mbas krepash e neper qeta e halla shperdan rrezet e bjerruna qi janë sytë e natës.

Neper dritë të sajë të mekun, të frigueshme të duken bjeshkët e nalta mbi të cillat pshtetet shatorrja e kaltert qendisë me hyj vezluesat.

Mbas pak, shkoqet atij bregut e merr fluturimin në qiellin pá rê tuj derdhë neper ara e livadhe e mbi shpija at dritë të zbetë e mallngjyse.

Degët e randa, mbi të cillat shkrepin rrezet e vdekuna, porsá dahan nen at mbuloje të zezë.

Nji puhí e leht fladit, qi lehtas daret tuj lmae gjethët e bimët e njoma i njáll ato hije të vdekuna qi nisin me u perzí.

Nji frigë e paspjegueshme të pershkon e per sytë e fantazís hijet e perzime të paraqesin shkerbé e bishë të shemtueme.

Marë natyra në heshtje pret agimin e ditës së ré.

Por plogtas e me pritesë avitet dita. Nder

rrezet e para nuk shkëlqen mâ gazi si perherë. Nata gjithçka ka ndrrue. Radohina e madhnueshme qi me gaz perherë pershndetëte agimin nuk âsht mâ. Qiella e vranët, shi para sajë, tuj e mbulue, ka vû vinë e horizontit. Mâ ndej, mâja e Harapit prej një shkullit rêsh qi zbrët prej Peçakeqit, të duket shkepë kso bote e se ka ngelë n'ajri e pezullueme.

Prej majes së Dnellit, lâsha rêsh të reja derdhen në teposhte tuj perpi gjithçka. Edhe Dnelli zhduket. Erna të furishme vënë në levizje polat e rêve qi të terbueme hidhen prej një skajit në një tjetër, pershkohen prej një gryke e kthehen rishtas në luginë prej një tjetre. Majet herë duken herë zhduken e bjeshkët për orë e ças ndrojnë trajtë.

Pá dá derdh valë të reja rêsh qafa e Kakijës ndersá gryka me rrymët e rrepta tallet me ta tuj i hjedhë prej një skute në një tjetër. Natyren e ka mbulue një dritë e errtë qi i nep dukjen e mjerimit. Ernat e furishme me vishkullimin e vet lkundin ahat e naltë qi me krahe kah qiella të duken si perbindsha qi mundohen me i qindrue duhís.

Perkulen degët e randa, vishkullojnë trishkujt me filiza, gjimon landa per mnderë, por era duket se s'ka të ngim. Dán se nuk knaqet pá i ndi tuj u thye gêmat e rij e pá i pá tuj perulë kryet krenár landët e vjetra.

Zhurmes së mndershme qi lëshojnë landët e hapta, ushtimës së lugjeve e të grykave i shtohet edhe gjâma e bumbullimës qi shpesh e shpesh persritet tuj i lidhë zhurmën me perbâ një melodí të mndershme. Asht hymni i vdekjes qi lshon natyra n'ato casa kû të duket se gjithçka po rroposet.

Struken zogjët e vogjel e dridhen lulet e fushës thue se po i lyjin të talun stuhís per një faj qi s'kanë bâ.

Msyjnë shpella e zgavrrat egermat e malcori me berrelen bunat e turet nder konaqe me gjetë mprojtje. Në pshtetimin i hatashem mnderon marë luginën.

Zanat e mnderueme lânë fej e zamare e rrahin fletët per mâje të kthiella.

Neper mjergerll e tymtajë, zbresin prej grykave drangojt me fletë qi prej viseve të tjera mbliken me lurtue kulshedren. At herë disi i vjen zëmra në vënd malcorit qi strukë buzë zjarmit uron fitimin e drangojve.

Drangojt perfaqsojnë duhën e kulshedra natyren. Nji luftë turrjesh e zmbrajesh zhvillohet me egërsi. Ahat e naltë me zhurmë e rropamë shkyhen e zhgulen prej stuhisë si deshmorë të luftimit e natyra me zâne të pervajshme permblidhet me i qindrue furisë. Bariu s'at herë qet kryet jashta dere, persritë me zëmer: Epja Zot drangonit t' onë.

Mbi bjeshkët e nalta ká nisë shiu e prrojet e ajuna lshojnë në teposhte kushtrimin. Por shiu i ndjek. Edhe në luginë ndihen pikat e para.

Natyrë nisë me u qetsue e shiu i butë të duket se po perkdhelë bimët e lulet si me i pajtue e me i hjekë frigen e duhës.

Nji erë e lehtë pershkon luginen. Shkyhet aj rret i errtë rësh të zeza që nisin ká pak me u zbardhë. Aty ktu i del me u pershkue ndoj rreze e me u shkrepe mbi ndoj maje që e bredhë tuj shkelqye.

Stuhisë i shtynë era velat e bardhë e msynë qafen e Pejës e të Vizhnjes tuj bajtë mjerimin per vise mât të thella.

Nji shall shumë ngjyrësh lëshohet prej Poplluket e pershkon qiellin. Asht ylberi shëji i pagjës, që të premtan qetsimin e natyrës.

Era ká prâ e me të edhe zhurma ká ndrrue ton.

Lumi tuj permbledhë ujtë e projeve e banë në teposhte e tuj e percjellë me ushtimë lajmon viset të tjera per duhë që kaloj.

Qielli zbulohet e rrezet e diellit derdhen mbi bjeshkë tuj kthye në gaz ftyren e vranët të natyrës.

Arat e livadhet marrin nji dukje të qeshun e bimët e pëmët ngjyjnë fletët me nji blerim të gjall.

Neper ajrin e kulluet, të derpton të pámit deri larg.

Nji kunorë e dhamtueme gerdhatash ásh krenija e Thethit; thepat e sajë si në nji garë naltisje e bukuri mundohen me ja dalë njëni tjetrit, aty ktu bara, që i qindron edhe diellit të djegagurit. bredhë rrezet tuj shkelqye si djamantat e nji kunorës mbretnore. Mbi ket rreth, zbulohet mât teper se kurrkund njeti madhshtija me të cillen e ká begatë natyra.

Ngritjet e uljet e ksajë kunorë rreshtohen pá simetri por me nji harmoni të bindshme: Kurrkund ndo'i mât nuk perpjetet teper sa me i kalue shumë shoqet; as nji qafë nuk ulet aq sá me t' u dukë i kputun vargu i bjeshkve që e rrethon.

Shtapin e naltis mbi kto maje e mban Jezera, që ásh mât mât e nalta e alpeve të verit e e dyta maje e atdheut. Perpjetet mje më 2700 m. Kapun dorë per dorë me të i siellen Thethit: Poplluka, maja e Lisit, e Valbonës, e Lugut të Plishit e e Dnellit; n' anë kah Veri majet e Peçakeqit, e Harapit, e Pejës e Radohinës e e Zorzit.

Buzë tyne ulen qafat prej të cillave mât të rrahunat janë: ajo e Tëthores që tash u pershkue edhe prej automobilit, e Pejës, e Valbonës; mât pak të rrahuna e Vizhnjes e Derzës e e Kakinjës.

Prej ktyne majeve që perpjeten në mes të 2390 mje në 2700, e prej ktyne qafave që mât e ulta zbret deri në 1730 bjë mbi nji fushë të vogël mbi të cillen shtrihet lagja Ndrejaj e Thethit që perfaqson qandrrën e katundit.

Mbi shpatet djathtas e majtas në naltis rreth 1000 m. ndëhen lagjet e Gjellaj e Gjeçaj. Në krye të luginës lagja e Rrethit.

Pak mbi ket lagje burron prej trí gurrave lumi i Shalës i cilli me at ujë t' akullt, pershkohet neper mjes të shkambijve, tuj u rrxue e tuj shkumbue e me zhurmë e rropamë mbledhë ujnât e shpateve e ikë në teposhte tuj i lanë veç jehonës murmurimin.

Madhniya që të rrethon e bukuriya me të cillen jë shoquie nxisin thetëndiesit t' ona e i prijnë kah nji jetë ideale.

Mbi naltis të perpjetet edhe shpirti e fryma e lirë t' ushqen ndienjat e liris e të guximit.

Nen kto neshhtëpje u pershkue shpirti shqiptar; perfutune heroit e ratosat e vendit t' onë; krijuene jâ shpirtin, krenar që karakterizon gjakun t' onë e i dhane shprehjen e burrnis e të fanikis që perbâjne krenin e racës.

RROK ZOJZI

FOLKLORE

POSTRIBA

(Vijon prej Nr. 51-52, faqe 239)

12) Ura e Shtrëjtë

Ura e Shtrëjtë fillon e ç' n'Amaraj (Drisht) aty ku Kiri then qafën e shkon deri në Prekal, tue përshí një rrypinë toke të ngushtë e të gjatë gadi dy sahat, gjithkund ndër dy brigjet e Kirit. Shpijat tuba-tuba, qi sajojnë lagjet shumica janë afër këtij lumi, qi këtu nuk shtrret kurr. Kjo luginë është në mes të qetavet, sa qi dielli shumicën e shpijavet në pak orë ditë ishef.

E shumta e këtij vendi është shkamb veç në ndonji luginë dhé i butë është bā tokë buke e livadhe; rreth e qark këtyne janë ogra, ku mē të vogla ku mē të mëdhaja.

Nij urë e ngushtë trenash shkamb mbë shkamb e gjatë kund dy pash bashkon dy anët e bregut të Kirit. Këndej duket se e ka marrë emnin ky katund.

Ura-Shtrejtis (a në shkurtim Urasit) tue mos i u mastue vendi per bukë, janë shterngue me u marrë me djegje qymyrit.

Veç vrrinit kanë një pjesë të madhe në Cukal ku dalin e verojnë me gjā të gjallë. Madje këtu dikush edhe vjeshten e dimnon. Edhe këtu, ku ka tokë të plleshme mbiellin kollomboq e mē tepër kërtolla, qi bāhen me shumicë.

Asnji gjā, qi i përket kohës së motëshme nuk duket këtu.

Kjo grykë e germuet duket se ndër kohë të përparshme ka qenë e pa-banueme se sa sod. Në çka flitet prej disa gojddhanavet të ndërlikushme, të cilavet s'mund i u ap kurfarë dumi me diftue një farë gjykimi, duket se në këtë vënd kanë pasë qenë dikur kulla, ku kanë pasë banue rojtarë e ushtarë, qi mbajshin në rojë këtë vënd i cilli është i vetmi kalim i sá katundevet të Dukagjinit.

Ndoshta këtu ka muejtë me qenë kufini në mes dy fisevet Ilirësh, të cillët mbajshin roje kundra shoshojt. Edhe Romakët e Sllavët do të kenë pasë roje kundra malsorvet. Këtu do të ketë qenë kufini edhe në mes të Balshajvat e Dugagjinavet e të tjervet mē vonë e në fund edhe Turqit do të kenë qenë ruejtë ku-

ndra malsorvet, të cilët i kanë lanë të lirë ndër male të veta me u sundue si në vedi me të parët e vet.

Ura e Shtëjtë njehë mē se 60 shpija me gadi 500 frymbë të ndamë ndër lagje. Këto lagje marrin emnat e fisevet, ku të parët e tyne zënë vënd pik mē së pari.

N' e majtë të Kirit, Kurtaj e Ndrejaj, të cilat i ndamë përroni Hacaj;

N' e djathtë Vulaj, e Fikaj, në mes të cilavet është prroni Rutaç; Bibaj, Has-Pepaj e Lumi. Këtyne dy të mbramvet u hinë në mes prroni Ath; në një kodër është Rrekal me 2-3 shpija.

Fise.— Fisi mē i vonshmi, por edhe mē i madhi, sa qi gjysa e Urës së Shtrëjtë banohet prej tij, janë Has-Pepajt, të cilët binë për atlosh, një farë Preçi, qi pat katër djelm: Pepën, Ndren, Palin e Gegen.

Preçi prej gjaku a i shtymë prej ndonji gjās tjetër, la vëndin e vet, Zogajt e Gjakovës e erdh e rá n' Urë të Shtrëjtë, ku bleu një copë vënd në merá e ngrehi një kësollë. Në një nadé, prej zjarmit, qi Preçi bāni, i tanë ky katund u mbush me tym. Gjindët e këtij vëndi u friguen, tue besue se barku i Preçit do t' i bānte të vetat, të gjitha pasunjtë e tyne e në fund edhe fiset do t' i shtërngonte me i a lëshue vëndin. Për mos me i a arrijtë kësaj së keqe, u çuen e i dogjen kësollën me qellim, qi të dilte vetiut asi vënd. Por Preçi u kujtue e vojt e zū vënd në një shpellë. Edhe prej kësaj tymi mori nëpër tokë si perpara.

Djelmët e Preçit u bānë të fortë e duket se mē i rrepti ndër ta qenë njëri prej tij, i biri i Pepës. Barku i Preçit u shumue e ky nip vën emnin Has (Hasan) vën nën vedi vëndin e gjith kosh i kundërshtoi, sa qi bile shum prej vëllaznish tue mos mējtë me i a dalë lanë vëndin. Kështu ky si i përmendun, qi u bā, a u hup emnin nxhavit të vet e gjith kush qe i barkut të Preçit u thirr Has-Pepaj, ç' at-herë e sod. Vetëm ata të Ndreut, pse i u lar-

guen tyne u thirrën Ndrëjaj, kur donë me u dallue prej vëllaznish, pse Has-Pepaj janë veç këtyne edhe Cufelajt, Sykajt, Ibrajt, Ram-Metajt, Rudajt, Malajt, Cekajt e Ahmetajt.

Sikur këtu ashtu edhe kah xënë vënd barku i Preçit u shtue : Has-Pepaj ka në Drisht, e gadi gjysa e Mesit banohet prej tyne.

Bibajt janë t' ardhun prej Merturi e për atlosh njehin një farë Bibë Leke. Nji degë e këtyne thirret Cakaj. Disa shpija kësish janë në Shkodrë e sa tjera në Boks e Kulla.

Kurtajt janë t' ardhun prej Dibre bashkë me ushtri turke, kur i pushtuen këta vënde edhe për sa vjetë mbajtën rojën e këtij vëndi në shërbim të Turkís. Këta e mbajnë vedin një vëllá me Kurtajt e Dibrës.

Vulajt, qi për atlosh mbajnë një farë Vul-Gjini janë t' ardhun prej Kuçit të Malit-Zí. Thonë se Vuli erdh e shërbeu si rojtár këtu kur Shqau i pushtoi këta ána.

Ndoshta ky ka shërbye në kohën e Bal-shajvet.

Anas bijnë Fikajt, por edhe për këta thonë disa se janë ardhë prej Mirdite, para të gjithë këtyne tjervet.

Toponomastika :

- A) Arzat (kodrinë e pak tokë buke). Ara e Tafilit (tokë buke).
- B) Blini (kodrë e pak tokë buke). Bjeshka e Syl Hoxhës, Bjeshka e Mollës (këtu verojnë, por edhe disa vjeshtojnë e dimnojnë). Bregu i Isuf-Dervishit.
- C) Cukali.
- D) Dromi i Kalit.
- E) Fusha e Zezë (e pa-mbiellun as merá, por shpatinë. Fushat e Mëdhaja (shpatinë). Fiku (Madhë). Fusha e Nenës (kodrinë) Fushë Madhe. Fusha e Bozhnjës. Fusha Shkamb-Rré. Fushat e Gjata (tokë buke). Fusha e Logjës. Fusha e Kújit të Bardhë.
- G) Gurët e Jalës (i madh e i vogël, Gërdhati (shkamb). Gryka e Palnjes. Gryka e Cukalit. Gryka Bari-Madh. Gryka e Lterit. Grepa e Lânës. Grykë Fusha (vënd me stâne). Guri i Ndrent.
- Gj) Gjolla e Zoi Tahirit. Gjerq Mëje (përrue).
- H) Hurdha (tokë kollamboqi e kërtollash edhe merá). Hurdhat e Drishtit. Hurdhat Mbas Lmaqe).

K) Kroni i Arit (uj i mirë me u pí, por i vogël e i shterrshëm). Kroni i Pusllit. Krumë (tokë buke). Kodra e Tafë Dervishit, Kodra e Has-Gjekës Kodrë Krát. Kroni i Shtratit. Kodra e Shkurtë. Kodra e Vllashkut. Kodra e Gjatë. Kodra e Veli Alis Kodra e Pnikut. Kodrë Leké. Kodrë Kole. Kodrë Athe. Kalori (Kodrinë). Kaxhi (qetë). Kodra e Lagjës. Kodra e Veshkullit. Kodra e Shtjerravet.

L) Lumi. Lejthira (bjeshkë). Lami i Kolës. Logje (fushë e shkallë). Lmaqe (brí mali). Lugu i Zí. Lugu i Gastares. Lugu Shtog. Lami i Boshnjevet. Lugu i Palujes. Lugu Fik. Lugu i Ymer Smailit. Lerrat (e Siperme e e Poshtme, djerrina). Lqëthi (bjeshkë e djerre). Lugu i Mollës. Lugu Qën. Lam Mbret. Lami i Sukës. Lugaja e Shpellës Borë. Lara (krue me uj të mirë). Lumja (tokë buke).

M) Mrizi i Kështëjës. Mrizi i Rezës. Marke (kodrë). Mrizi i Lugjës. Melanari (tokë buke). Melakuqe (kodrinë). Mbaja e Lënit. Mbaja e Rragamit. Mbaja e Thanishtës. Mbaja e Mrajthit. Mbaja Lugu Shtog. Mbaja Lugu Mollë. Mbas-Vllashke (djerrinë) Mbí Mollë-Mes.

N) Ndër-Vathna (dikur vënd vathnash).

O) Ograja e Ramës (tokë buke).

P) Prroni i Rutaçit. Prroni i Rragamit., Prrue i Padës. Pusi i Temalit (krue i vogël, qi Shtretet verës). Prroni i Mëlleçës. (në fund ka një pus, qi mbushet uj verës). Pirrat e Sheut të Zí (Kodrë).

Q) Qafa e Burgut, Qafa e Shalë, Qaf Larr, Qaf Palnje, Qafa e Drënit, Qafa e Lershis, Qafa e Mrajthit, Qafa e Livadhit. Qafa e Kajvatit, Qafa e Gollës, Qaf Plepe e Siperme e e Poshtme, Qafa e Gastares (nalt e poshtë), Qafa e Frangut, Qafa e Kotecavet, Qafa e Pusllit, Qafa e Rrisës, Qafa e Kështëjës, Qafa e Pushtrikut, Qarri Shtu-ret, Qafa e Mëdhaja, Qafa e Lmueme, Qeta e Qelinit.

R) Roga e Sukës, Rogat e Laçit, Roga e Dame Rake (tokë buke), Roga e Rrethit.

Rr) Rrekal (Kodrinë). Rragami (mal e pak tokë buke), Rrasa e Breut, Rrethi i Leqzit, Rrmet e Kështëjës, Rrathët e Cukalit, Rreja (krue i pa-shterrshëm) Rrethi i Rrisës, Rrethi i Gjatë, Rrethi i Bruvet, Rrathi i Racit, Rrethi i Germanit, Rrathët e Pukakës, Rrethi Çobane. (Vijon)

HASHIM KOPLIKAJ

BASHKPUNIM PER FJALORIN SHQYP

FJALË TË RRALLA

Dukagjin

me robitë = me grabitë, me prue, me bâ rub.
hordolek = terthuer, shtrî (dekun). p.sh.: e kishin pasë vrâ e e gjetme hordolek në rrugë të madhe.

m' u shprishë në vajë = me kja teper. p. sh.: i kâ dekë probatini e âsht shprishë në vâj.
ndër (adv.) = dersâ. p. sh.: e kerkoj ndër e gjët.

merlë, a = grumull bore. p. sh.: kûr bje bora me erë, mlidhet merla merla.

zermî, a = straherë, shallâ, vend ku s' merr era.
m' u hartue = m' u kujtue. p. sh.: u hartue se po duen me e vrâ e bani bisht.

currî = ndrejtë, fll = i a çova hajnit gjurmen currî tu dera.

cekë, a = vend rrethue prej Drini gjithkahë.
 (A thue mund të perdoret edhe per ishull?)

korroqe, a = bardak uji, asë vëne.

m' u copî = me i u lshue. shtrî në shpinë kuej.

sýth, i = syzë. p. sh.: ura kâ një sýth.

krevë, a = hû me grremça per me mbajtë në kambë ardhijat.

zaje, a = portare, trinë, derë oborri.

gjithë ditën e ndërme = gjithë ditën e lume.

a mund se m' erdh gjâ me tubë tande? = a thue më kâ ardhë gjâ.

me folë në moh, me punue në moh? = me folë, me punue tinës, mshehtë.

vise, vise = kohë, kohë; p. sh.: asajë grue i bje e tokës vise, vise.

m' u kmye = me dalë, me luejtë mëç. p. sh. i u dogj shpija me shka pat mbrendë, e prej idhnimi u kmye.

teñjas, i = aj qi banon pertej ujit.

m' u therë mathë = me të gjetë, me të ndjekë rreziku kudo.

zdajk, u = perde shpije. p. sh.: e kâ shpín e dâme me zdajk.

me mlue dushk me gogla = me bâ punë kote, me mihë nd' uj.

me netue = me verbue. p. sh.: m' u shpraz llagemi në dorë e më netoj syt (Kështu më

foli një i verbtë).

i gulshueshem = tamahçar per punë. (Ndoshta mund të perdoret fjala gulshim për «tamah»)?

me rî = me ujtisë (it. inumidire).

jam pà - qéf flâmet = prej flâmet.

fundis majes = fund e maje. p. sh.: e kam-kerkue malin fundis majes.

Shosha prej magjes gjithmonë man krah.

mirëvet, i = pelqim. p. sh.: e kan bâ punen me mirëvet. Fjalë e ndieme në shum krahina prej populli të pa shkollë.

më bâ krah e koshë = me vue per fije, me rre gullue, me krahishtue.

vend sogjë = vend në të pâm. p. sh.: e kâ shpín në sogjë.

firishtë, a = fitme. p. sh.: âsht nieri qi shtje firishta nder tjerë.

m' u punmadhue = m' u madhshtue, krenue.

m' profulitë = m' u thâ, m' u djegë. p.sh.: âsht profulitë toka prej së thâti.

me varzitë = me i hjekë karabushit pak kokrra sa me e shkoklue ma kollaj.

ilgatë, a = vend ku rri uj âmall e ven lmashk.

me kushtitë borë = kûr bje me erë e mlidhet grumuj, grumuj.

me fije borë = ma rá fije, fije; me rá borë e letë.

m' u buburatë = m' u dridhë së ftofti.

rubë, a = rudinë, me pak landë.

druén, i = kurthë druni per gjjë.

m' u rrzue rrgáll = m' u rrxue rrok më rrok.

p. sh.: më rrshiti kamba e u rrxova rrgáll.

me mutue barkun = me mbushe barkun. p.

sh.: mutë mirë barkun në këtë festë me mish,

psë vonë ka me të rá në shpëp ma

rutan, i = zhele. p. sh.: i mjerë gjithmonë veshë me rutana!

lulém = bleitë. p. sh.: të tanë mali âsht lulém.

mahune, a = bishnjë gresle.

m' u praitë = me rrasë barkun. p. sh.: puci tu mirë.

ma mirë urë e dâur = mâ mirë me pritë e me pasë një gjâ si kush.

kûr vriten qetë binden mzetët = kur kapen, gabojnë të mdhajtë habiten të vogjlit.

(vijon)

SIK

DANTE ALIGHIERI

KONT UGOLINI

KUSHTUE SHOKUT: PAULIN MAMOLIT

FERRÈ XXXIII v.v. 1-90.

Në fundin e ferrit, në rrotullakun e dytë të rrathit të nandët, trathtarët e atdheut qesin kryet jashta akullit të Koçitit, i katerti lum i ferrit. Në një lloj vendi Dante shef dy të dnuem, qi rrijnë në një birë t' akullit: e njëni prej tyne brën egersisht kryet e tjetrit n'arç të qafës. Poeti ndalet i tmeruem e pyet at të dnuemin mbi psehin e një mnije kaq shtazore.

Gojen e shkoqi atbot' prej s' egres gjellë
aj mkatnori, me flok' t' krës tue fshí,
t' cillin mbrapa me dham' kish' çelun shpellë;

mandej filloi: «Ti don qi un t' pertrij
at dhim', qi zemren kurr nuk mën t' m' a vrajë,
pa e permendë, jo mâ kúr n' fjalë të hij.

«Por n' do t' jet fjala e ime far', qi t' bâjë
m' i a qit' mbrapshtín trathtarit q' jam tue bré,
do t' m' shifsh me 'i her' tue m'rrjedhun fjalë e vâj.

«Un nuk po t' njoft as s' dí se si nder né
ké mujt' m' u ul' ktu posht', por florentin
po m' duke, me t' vertet', n' t' folun se jé.

«Pra do t' a dijshe se kjeç Konti Ugolin
e Arçipeshkvi Rugjer ky qi kam para:
pse prûhem kshtu me ket, tesh te po e din.

«Se, prej mendimesh s' tija të pambara,
un qi i besojshem kjeç me 'i herë burgue,
e mandej myllë, qi e ndîn s' âsht her' e para;

«por ate, qi s' ké mujt' kurr me e ndigjue,
do t' ndijsh sa i kobshem kje per mue marimi:
kshtu do t' marrsh vesht se shka m' ka bâ ky mue.

Nji vrimë e shkurt' n'at kull' të ngusht' burgimi,
qi, qysh me mue, e - ûs - me u thirrë i a nisi
(e aty dhe t' tjer' do t' shtijn' me vdek' n'ojimi)

«n'per hapsi t' saj mâ se një han' të shndrisi
kish' pa, kúr pásh at anderr t' keqe n' gjum,
qi tisin e koh's s'ardhshme krejt n' a grisi.

«Prís e t' par n' gjah, ket shijshem tue gjurmuen
ujkun me zogj kah mali, qi i a ka xanë
Luken pizanze, e s' munden me kundruem

«Me shaka t' thàta t' dhan' na e t' m'ueme pranë,
Gualandin me Sismondin vû i kishie
me Lanfrankun e n' báll para kish' lanë.

«Mbas një vrapi të shkurt', m' u duk se ishte
i ati lodhë me t' bijt, e, tue i a ndukë
brijt me dham', shifshe mishi ka' u dermishte.

«Kûr un u sgjova, drita mir' pa u dukë,
ndjeva tue dnes' pergjumshem fmijt nën zâ,
qi kish' me veti, e tue kerkuemun bukë !

«Thom se s' ké shpirt ne mos ndijsh dhim' tashmâ
tuë sjell' n'per mend ate qi zëmra m' kjate ;
e n' mos kjâsh tash, per shka jé msue me kjâ ?

«U kish' dal' gjumi e koha po n' a u bâte,
shûjten me e prû, per her' si e kûn detyrë ;
per anderr t' vet n' dyshim seicilli u mbâte :

e un ndjeva tue vû goshdat posht' nder dyrë
të tmershmes kullë e kqyra si i hutuem,
pa bâmun verb me goj', fmijt e mij n' ftyrë

«Hiq s' kjajshe kaq mbrend ishem i gurzuem ;
ata, por, kjajshin e Anselmini i ngritë
m'tha : «ç'ké, bab' qi n'at mnyr' rri tue m'shikjuem.

«Me gjithkte s' kjava, e n' asnji mnyrë at' ditë ;
nuk i pergjegja, as at nat' kûr hime,
deri sa dielli s' duel mbi bot' me ndritë.

«Si depertoj disi n'per at burg dhime
pak rrezja e diellit, e kjartsisht dallova
nder katër ftyrat edhe ftyren t' ime ;

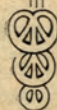
«n' dham' prej idhnimit t' dyja duert coptova,
e tue mendue ata se prej nevoje
të bukes i shtym aq ashpersisht veprova,

«u çuen e than' — seicilli, át, do t' psoje
mâ pak, n' vësh dor' mbi né ; ti na dhae 'i herë
ket mloje mishi t' shkret', ti n'a shvesh soje.—

«Atbot' pushova mos t' i bâj mâ t' mjerë,
At ditë e t' nesren s' kemi fol' mâ gjatë
Ah, tokë e forl' ; pse nuk u çele hamnerë !

«Kur zbardhi dita e katert, sa qjan' gjatë,
Gaddi nder kamb't e mija m'u shtrë jësh
tue m' than' — Shka ké qi s' po mindamon, o át?—

«Aty aj vdiq e, si po m' shef' un pas
kah një kah një tre fmít e mij tu' mekë
n' t' pesten e t' gjashten dit' ; prandej u dhash

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER (2018)

«krejt i verbuem me u end' mbi ta tue i prekë.
Dy dit i thirra mbassi ata maruene ;
mandej ma fort se dhima ūja m' çoi n' dekë.»

Ai heshti, kokërllok't por i u shtremnuene :
t' i a njiti rrashtes n' dham, qi mbrenda i hine
Vrashd' si një qênë, e, per asht kap' kerçlluene.

Ah, ti Piz', fage e zezë e asaj krahine
t' hishme, atje kû i ndihët si-hit jona ;
mbassi fqijt t'ue kurr me t' ndeshkue s' po vine,

le të dyndet Kapraja dhe Gorgona,
e Arnin tu gryka porsi gardh t' a xanë,
e mos t' lāj nieri n' ty per koh' mât' vona !

Pse n' kje se kish' Kont Ugolini zâ'n
se t' bori disa kshtjella si trathtâr,
s' t' perkite ty n' at krygj' t' zezt fmi m' i a lânë.

Porsi të ri, moj Thebe e ré, pa farë
faji ishin Ugoçioni dhe Brigata,
e ata dy tjer't, qi janë permend' mât' parë.

Surgens

SPORT

„VLLAZNIJA“ - „S. K. TIRANA“

Të diellen me 13 të këtij mojit u zhvillue në fushen sportive të Shkodrës një ndeshje foot-balli ndermjet «Vllaznis» e «S. K. Tirana».

Loja perfundoi 2-1 në favor të skuadrës Shkodrane.

Me gjithë superioritetin numruer të sulmeve të «Vëllaznis», mbrenda 45 minutave të parë, vija sulmuese e Shkodrës, nuk diji me xjerrë fryt prej erës qi kishte në favor, kështu qi pjesa e parë e lojës mbaroj 0-0.

Ësht për t' u shenue në këtë kohë, goali i bâmë prej Hoxhës e i anuluem prej arbitrit per offseide.

Në kohë të dytë «Vllaznija» shenoj me një herë mbas 5 minutave goallin e parë me anë të Vasís.

Pak minuta mbrapa, arbitri dha në favor të Shkodrës një penalty, qi u realizue në goal prej Fasliut.

Mbas kësaj kohe «S. K. Tirana», qi tash kishte erën në favor, bânë do zbritje të rrezikshme në porten Shkodrane e në 27-it minut Lustra shenjoj goalin e Tiranës.

Mjaft u munduene sulmuesit e «S. K. Tiranës» me shenjue goalin e barasimit, por loja

e rregullët e lojtarve Shkodranë, qi dijen me markue lojtarët mât' të rrezikshem, e zotsija e madhe e portjerit Laçej dijtën me e ruejt perfundimin në 2-1.

Loja mbaroj me një duertrokitie entusjastike të publikut të madh Shkodranë, qi i a drejtonte skuadrës së vet per këtë fitim aq të shkelqyeshem sa të rregullët.

Prej lojtarve të «Vllaznis» u dalluene sidomos Laçej, qi kje lojtari mât' i miri në fushë, Fasliu, Koxhja, qi kishin si kundershât Kryezin, d. m. th. lojtarin mât' të rrezikshem të skuadres së «S. K. Tiranës».

Lojtarët e Tiranës, nuk luejne sikur herët tjera, megjithë këtë bjen në sý teknika e Lustrës, Kryeziut, e Jakovës.

Arbitri M. Halli është per t' u levdue per auktoritet e decizjon.

SKUADRAT

«VLLAZNIJA»: Laçej, Kazazi, Xyrxa, Bali, Koxhja, Shkëzi, Vasija, Gjinali, Halepjani, Hoxha.

«S. K. Tirana»: Hatibi, Maliçi, Janko, Plluska, Karapici, Llambi, Biçaku, Korça, Lustra, Jakova, Kryeziu.

K.

SHTYLLA E LEXUESAVE

MARRIM E BOTOJMË:

**Mbas planit të qytetit rruga kundrejtë
Prefekturës qënka m' u hapë mâ nalt.**

Pa farë dyshimi mund të thona se gjithkush e din që rruga kundrejtë Prefekturës ka m' u çilë për báll kësaj dhe ka me lidhë në vijë të drejtë lagjen Dudas.

Mirë-po na informojnë se plani i Qytetit kët rrugë e parashifka edhe një 50 metra mâ nelt, tue fillue nga rrugica e Beroviçes e në drejtim me qoshen e Shkollës së Parrucës!

Rruga që është hapë ndermjet Gymnazit të Shtetit e Kazermës «DRINI» dhe në drejtim me ballkonin e Prefekturës, në vend që të vijojë drejtë, sikuerse ka shkue deri në Boulevardin ZOG I., kalonka mbas plani, edhe një 50 m. mâ nelt me qellim se aty ekziston një rrugicë afro 100 m. me një gjânsi 4-5 m.

Sikuer të bijnë këjo rrugë nepër këtë rrugicë do të kemi shpronsimë të mdhâ, kuerse po të kalojnë në drejtim me rrugen që është çilë ndermjet Gymnazit e Kazermës, veç një ose dy ndertesash pa rëndësi, tjetër gjâ nuk prishet, por bje rruga nepër kopshtije.

Tue marrë para syshë pra se në qytetin t'onë do të derdhen kapitale të mdhâ sa prej Bashkis aqë edhe prej popullit, është mirë që ky plan të studjohet një herë e mirë tue u formue një komision teknikësh dhe krabas me të edhe një komision prej Këshillit të Bashkis.

SHKODRANI

Rruga THERTORJA E VJETER - URA E BUNËS po goditet !

Si mbas informatave që kemi, Titullar' i Prefekturës s' onë Z. Javer Hurshiti, mbas drejtimit të brryllit të Lulishtës (Bahçallekut) që ka marrë për siper me krye, paska marrë edhe inisjativën me shumë rëndësi për goditjen e një rruge të ré prej ish thërtores së vjeter ose ndertesës ku mbahet voj' i gurit tue e lidhë këtë me rrugen e molos ose t'Urës së Buens.

Deri më sod shumë kujej i ka ardhë keq për qytetin e Shkodrës se nuk ka një të hyeme të mirë dhe është për t'u shenjue se të huejve

i u bânë një pershtypje që s'mund të tregohet, sidomos për një pjesë rrugë që fillon prej sqeles së peshkut e deri në Teqe.

Për goditjen e kësaj rruge të ré, si na thonë, nuk kushtonka fort mbassi materiali kryesor merret në kështjellin që ndodhet aty afër.

Në qoftë se Shkodra do të ketë fatin me ju drejtue këjo rrugë e bukur që kalon bri lumit Buen, autoritetet e vëndit meritojnë përgzimet mâ të nalta mbassi perveç që kjo rrugë zbukuron të hymunit në Qytet, u rregullon njëherit edhe një nevojë të domosdoshme për automobilat që hyejnë në vend tue mos kënë këta të shternguem si për vjetë me kalue për mest pazarit (në Teqe) nepër ujë sepse rruga e ré që është projektue për t'u bâ si edhe ajo që ekziston sod prej Dogâne e në krye të Tregut, ka mundësi për t'u naltsue lehtësisht aqë sa që ujnât e mdhâ të mos kalojnë syprî sajë.

SHKODRANI

Shtroja e Urës së Drinit shumë e prishun.

Mjerisht ndër urat e Mbretnis s' onë, kujtojmë se vetem ato të Drinit e të Bunës ende kanë shtroje drrase, saqi Shtetit i duhet me shpenzue herë mbas heret shuma kolosale për ndrrimin ose miratimin e tyne.

Arsyja që këto ura mbetne kështu, është se ishin hekurit dhe s'kishte mundësi t' u bâjshin me çimento për shkak se nuk e bajnë këtë në sasin që duhet teknikisht.

Në vjetin e kaluem u bâ një provë tue e shtrur një pjesë t'urës së Bunës me beton-armée dhe syprî gjithnji u shtrur drrasa.

U mendue edhe me shtrur këto ura me tabakë hekuri, po kjo do të shtrijë kah bâhet rrshitëse, sidomos në mot të lig, është e vsh-tirëshme për kalim të shtatëve.

Si do kjo të bëjë gjendjen e ka ardhë sod Ura e Drinit (Bahçallekut), të lën shumë për t'u dishrue e pra është mirë që zyra e P. Botore të merret me studimin e ndreqjes së shtrojes sajë sa mâ mirë, se kështu si ka vojtë është një keq dhe sadoq të shrohet me tren e drrasë drunjtë s' i arrijnë qellimit prej se kalbësina i vjen lakut, te dâm të madh edhe t' arkës Shtetnore.

SHKODRANI

Boulevardi ZOG I. duhet të ndriçohet si i ka hije.

Boulevardi ZOG I. që filon në krye të pazarit dhe mbaron te Kazerimat «Lek Dugagjini», s'ka shumë kohë që ka filluar m'u zgjaunë nder disa vënde ku e lypë nevoja. Për t'u goditë ky Boulevard, natyrisht don shumë kohë, por na këtu sod e kemi fjalën për një të metë jo me pak rëndësi dhe që Bashkís nuk i kushton aqë shumë. Që nga vorret Koplikej e deri te xhamija e Parrucës, llampat e rrugës janë vendue keq; prandej është mirë që për këtë pjesë të çilun që ka dugajë për anash, llampat të rregullohen njëshu sikur janë prej faltosës e deri te shkolli e Parrucës ose si janë kah rruga «Mbretne-sha Geraldine» d.m.th. tue i vënë llampat në mjedis të rrugës, në largsi të barabartë e me dritë të mjaftueshme.

Shpresojmë se kjo e mbetë ka me u plot-sue tue i dhënë kështu një pamje madhështore kryetit të Qytetit prej kah pershkohen të gjitha mjetet e transportit.

SHKODRANI

Nji mungesë në regjistrat e gjendjes civile: mjeshtri e pa-ndryshueshme.

Na tërheq vërtetjen shtylla e mjeshtrís që eksiston në rradhorin e popullsisë e cilla kohë mbas kohet ndryshon dhe s'ka mundësi që të korigjohet kuer e lypë nevoja! B. f. një djalë që në kohën e rregjistrimit të popullsisë ka kënë student, ay sod o është nëpunës, tregtarë, pun-tuer ose tjetër, kuerse në rregjister figuron e-nde student! Ka ndodhë që ata të cillët kanë pasë nevojë me marrë aplikatat për pasaportë për me dalë jashta Atdeut, kjo i është lëshue me shenimin që ka në rregjister, nxënës, pun-tuer, pronar, nëpunës o tjetër *kurse* ay ka një mjeshtri tjetër.

Shpresojmë që Ministrija e punëve të Mbre-ndshme si kompetente që është, ket të metë krye-sore ka me u perpjekë me e rregullue njësh-tu si ka me e pa t'arsyeshme dhe që meriton çeshtja.

SHKODRANI

MARRIM E BOTOJMË

E Ndershmja e perkohëshme «CIRKA»

Lutemi të keni mirësin me botue në «Shty-llen e lexuesave» çka vijon:

Dihet se shpenzime me rëndësi lypen për me mbajtë një bandë e Bashkija e ynë don lavdue që me gjithë byxhetin e kufizuem, e gjenë mëndyren për me mbajtë në kambë bandën e vet, që nderon e argton popullin shkodranë. Por i thonë një fjalës Shqiptare: «O më o vrë.» Banda përveç që të bjen... nder veshë, të bje edhe në sy. Ku është banda mbledhjen gjindja, e kurrë kalon banda njerzija dahet në dy krahë për me e pà tue kalue. Prandej nuk mjafton që bandistat t'u bijn mirë veglavet, por edhe që të paraqiten të veshun mirë. E bandistat e bandës të Bashkís nuk janë veshun mirë. Di-kuej i bijn pektat ngusht e shkurt, dikush ka vetem xhaketen e uniformës e pantallonat ndry-shej, jo se anasjelltas. Të gjithë i kanë të çartuna e me njolla. E t'a mërr mendja: tesh më se gjasht vjet janë që i barin ato pektat e s'ka he-rë edhe kanë dalë jashta Shkodrës e udhtue me to; nuk është çudi që kanë vërtetë n'at gjendje. Porse nuk më duket mirë që të lëhen n'atë gjendje tue kenë se është, si thaçë, një mungesë që bje fort në sy jo vetem të popu-llit por edhe të huejve.

Jam i sigurtë se Kryetari i Bashkís ka me marrë para sysh ket mungesë e me u kujdesue për shdukjen e sajë.

Me nderime
V.

Pronar: GJON UJKA

Drejtuer përgjegjës: CUK SIMONI

Shoqia Botuese «CIRKA»

Drejtimit: «CIRKA» Shkoder

= SHTYPUN NË SHTYPSHKROJEN «ORA E SHKODRËS» — SHKODËR =

Zgjidhja e Konkursit Nr. 17.

L	O	G	O	R	E	C	I
S	H	I	M	A	R	A	C
E	C	R	E	S	A	T	I
L	A	M	R	A	V	I	Ç
A	R	O	M	H	I	R	E
N	A	L	O	A	G	A	R
I	N	A	U	H	U	N	O
K	I	I	L	I	G	A	N
U	O	P	I	N	O	K	I
M	A	S	C	A	G	N	I

Derguene zgjidhjen e drejtë.

Z. Z. Sander Nikaj, Ndoc Çoba, Tish Çefa, Gjysepina Deda, Nush Gurakuqi, Kel Shiroka, Leci i Kel Vjerdhës, Viktor Skanjeti, Margarita Dedaj, Kol Marku, Ndoc Palok Pepa, Anton Jakova, Ali Dibra, Çesk Jakova, Kol Gj. Kçira, Kolë Ndoci, Pjerin Ashiku, Marka Kola - Sh'Pál.

Shorti i rá Z. Kol Markut të cillit i lutemi të na njof-tojnë drejtimin për me i u dergue çmimi e fituem.

Në numrin e ardhëshem Konkursit Nr. 18.

Kokëthyesi

Fabrikë Sapunit e Parfumit VLLAZEN HOTI SHKODER

Me instalimin e makinerive moderne, Fabrika e jonë, ka nderin me i bëmë të njoftun të ndershmit publik dhe sidomos klientave të vet se, mbas shumë mundimesh dhe eksperimentesh, ka muejtë me epikë një

tip sapuni, për toalet, nën emnin "LANOLIN,, që, për kah materjali e punimi, është në gjendje me konkurue jo vetëm sapunet e vendit t' onë — të atyne tipeve që pretendohet të kenë marrë famë: — por edhe ata të firmave të jashtme më me randsí.

Ky lloj sapuni, i punuem mirë, me një mjeshtri të posaçme edhe të pa imitushme, ka përcilsi tuj ruejtë përherë erez e

kandshme, me mbajtë fytren butë dhe me i dhanë lëkurë një shprehim të posaçem.

Jemi më tepër se të sigurë se një provim nga ana e publikut, ka me lanë kënaqsinë më të madhe dhe ka me na sigurue klientat të pa masë.

SHITET KUDO 1 LEK COPA

L. Dek Luko issues

Në tualetin e përditëshëm të një
femme qi don të mbetet
gjithmonë e freskët dhe e ré,

SAPUNI

VENUS

është i pazavendueshëm.

